

жуманинъ, за да се видимъ. Отидохъ и азъ въ Търново съ представителите на 16., Февруарія, тамъ поминахъ много добре съ тѣхъ. Ходихмы и при Консолатъ да го видимъ, който ми са обѣща да подари нѣкои книги за училище-то: и азъ си додохъ на 22 Февруарія отъ Търново, а преставителите останаха за да видятъ какво ще са рѣши за Владиката, по Марта 4., си додоха представители тѣ отъ Търново, и нищо не сж решило бѣше.

Около на 12., Марта събрахасе въ училище-то Епипропитѣ училищни и църковни и Градскія чорбаджія, и ма повикаха да имъ кажа кое момиче да представятъ за Даскалица, и азъ да ходя да ги наглеждамъ, обѣщаха ми да ми даджтъ още 1000., гроша хакъ. И тѣй преставихмы на х. Ангела момиче-то Еленка за Даскалица подъ мое надзиране. Въ туй време купихмы орташки съ Хинка Владѣовъ единъ дюлюмъ мѣсто доло въ Мармарча, дето сѣяхми и черници, купихмы го за 300 гроша.

Ето пристигнахмы и Въскресеніе здраво и благополучно но малко кесатъ отъ камъ парѣ-тѣ. Въскресеніе бѣше на 31. Марта.

На 1. Априлія вечертж ми доде на госте Тишко Продановъ съ жена-та си Марійка и съ двѣ-тѣ си дѣца Продана и Петра отъ Габрово; този Тишко ми бѣше най искренъ пріятель, и тѣй стояха у дома дору до въ петакъ 5., Марта Но въ срѣда на 3., Марта, догдѣ бѣше Тишко у дома, убраха злодѣйци Люцкана на търновскія пѣтъ, който отиваше на Търново съ жена-та си на гости. Пакъ въ срѣда презъ нощьтж заклаха двѣ момчета токо до граджтъ втатѣкъ рекж-тж подъ Функа-та, които биле отишле да ловѣтъ рыба. И въ четвъртакъ сутрентж ги намериха въ рекж-тж фжрляни като ги заклали и глави-тѣ имъ оставили отъ вжнѣ.

На Априлія 27. Даде се 14., оки памучно семѣ отъ Царщина-та, за да го раздаджтъ по хора-та безъ парѣ да го сѣятъ, за да опитатъ дали ще може да става по България. Царятъ Султанъ А. Азисъ зель 490,000., семе памучено отъ Америка, за да го проводи по България да го сѣятъ. И тѣй сѣяха го и некждѣ стана, а некждѣ сѣвсемъ неможда да стане. Туй лѣто раздадоха на хора-та въ Севліево бубено семѣ букорешко, но като начнаха да го хранятъ измрѣ и не стана, а много зарариха хора-та, защото бѣше кесатъ листатъ и се купуваше окж-та отъ 40., до 60 парѣ. И азъ бѣхъ зель 6., драмѣ семѣ, че едва 200., драма пашкули извадихъ.

На 4., Іулія ходихъ до Ловечъ да ся разходя и да ся видя съ пріатели и съ моятъ учитель Манола, който като си бѣше отишелъ отъ Ловечъ (който стоя въ Ловечъ 12 години) на отечество-то си Софія преди 3 години, повѣкали го бѣха пакъ въ Ловечъ за учитель, и дошелъ бѣше на скоро, тамъ ся разходихмы добре изъ Ловечъ съ него. Въ